

Відповідальність у виконавчому провадженні

Відповідальність - це соціальне явище, яке певним чином впливає на учасників суспільних відносин.

Важливою ділянкою реалізації правових відносин є виконавче провадження, в якому діяльність його учасників також багато в чому визначається наявністю заходів відповідальності за порушення законодавства про виконавче провадження.

Виконавче провадження можна розглядати як правовий засіб вирішення певних завдань суспільства та інтересів громадян і організацій. Правові норми про виконавче провадження впорядковують суспільні відносини в цій сфері правозастосування. Процес правозастосування у виконавчому провадженні може зустріти певні перешкоди правового або не правового характеру, подолання яких можливо за допомогою ефективно функціонуючих елементів механізму правового регулювання виконавчо-процесуальних правовідносин. В якості одного з таких елементів виступає комплексний інститут юридичної відповідальності.

Неправомірною діяльністю учасників виконавчого провадження може спричинити застосування заходів відповідальності.

У найзагальнішому вигляді міри відповідальності за порушення законодавства про виконавче провадження можуть бути розділені на матеріально-правові і процесуально-правові

У будь-якому випадку для заходів відповідальності за порушення законодавства про виконавче провадження характерно:

закріплення в правових нормах;

використання державного примусу;

застосування уповноваженими державними органами;

покладання нових додаткових обов'язків;

наступ негативних наслідків особистого, майнового, організаційного характеру.

При примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб), які згідно статті 1 Закону України від 02.06.2016 № 1403-VIII «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених [Законом України](#) від 02.06.2016 № 1404-VIII «Про виконавче провадження» випадках - на приватних виконавців.

Згідно зі статтею 75 Закону зазначено, що у разі невиконання без поважних причин у встановлений виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, та рішення про поновлення на роботі виконавець виносить постанову про накладення штрафу на боржника - фізичну особу у розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на боржника - юридичну особу - 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлює новий строк виконання.

У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин виконавець у тому самому порядку накладає на нього штраф у подвійному розмірі та звертається до органів досудового розслідування з повідомленням про вчинення кримінального правопорушення.

А статтею 76 Закону передбачено, що за невиконання законних вимог виконавця, порушення вимог цього Закону, у тому числі за несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання неправдивих відомостей про доходи і майновий стан боржника, ненадання боржником на вимогу виконавця декларації чи зазначення у декларації неправдивих відомостей або неповідомлення про зміну таких відомостей, неповідомлення

боржником про зміну місця проживання (перебування) чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також за неявку без поважних причин за викликом виконавця, винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

За наявності ознак кримінального правопорушення в діях особи, яка умисно перешкоджає виконанню рішення чи в інший спосіб порушує вимоги закону про виконавче провадження, виконавець складає акт про порушення і звертається до органів досудового розслідування з повідомленням про вчинення кримінального правопорушення.

Звертаємо увагу, що статтею 382 Кримінального кодексу України від 05.04.2001 № 2341-III (далі – Кодекс), передбачена кримінальна відповідальність за умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню та карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.

Ті самі дії, вчинені службовою особою, - караються штрафом від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені службовою особою, яка займає відповідальне чи особливо відповідальне становище, або особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або якщо вони заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам і свободам громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам юридичних осіб, - караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Умисне невиконання службовою особою рішення Європейського суду з прав людини - карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Статтею 388 Кодексу зазначено, що за розтрату, відчуження, приховування, підміна, пошкодження, знищення майна або інші незаконні дії з майном, на яке накладено арешт, із заставленим майном або майном, яке описано, чи порушення обмеження (обтяження) права користуватися таким майном, здійснене особою, якій це майно ввірено, а також здійснення представником банку або іншої фінансової установи банківських операцій з коштами, на які накладено арешт, - караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо майна, яке підлягає конфіскації за рішенням суду, що набрало законної сили, - караються штрафом від трьохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

Інформує управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції в Одеській області